

[Arne Larsen.]

væsenligste behov i de berørte områder, samt til helt at nedlægge denne færgeoverfart, når en vejbro er anlagt over Sallingsund. Her tydeliggør vi, at færgeoverfarten først skal nedlægges, når der er en Sallingsundbro.

Hr. Holmberg var inde på spørgsmålet og prøvede at fritte ud af ministeren, hvornår denne Sallingsundbro kommer, og hvornår vi får en anlægslov. Dette spørgsmål har vi også rejst i udvalget over for ministeren og har ikke kunnet få nogen konkret besvarelse. Ministeren ved det lige så lidt som vi andre. Men det kan da ske, at man i mellemtiden har fået problemet mere overvejet og klarlagt; jeg imødeser derfor med spænding ministerens svar på det af hr. Holmberg stillede spørgsmål.

I øvrigt vil jeg sige til hr. Holmberg, som var inde på lokale folketingsmedlemmers interesse i de egne, hvor de er valgt, og hvad man eventuelt måtte mene at det var nødvendigt at fremføre her i folketinget som talsmand for sin egns problemer og ønsker, at jeg er hverken født eller opvokset eller har bopæl i det berørte område, så jeg har altså ingen private interesser at skulle dyrke i denne sag, men jeg mener, at det ud fra en helt saglig begrundelse er nødvendigt at opretholde denne færgeforbindelse i en vis udstrækning også som personbefordrende.

Det er nok rigtigt, at DSB skal være et forretningsmæssigt drevet foretagende, og at man altid skal lægge forretningsmæssige synspunkter til grund for DSBs drift, men hvis man skulle være konsekvent, ja, så var der jo uendelig mange andre af DSBs foretagender, som skulle nedlægges. Jeg har bl. a. hørt det argument fremført adskillige gange, at f. eks. Københavns nærtrafik giver et stort underskud for DSB, men der er vel ingen i denne sal, der drømmer om at nedlægge nærtrafikken i København. Dertil har den en alt, alt for stor opgave at løse med at bringe folk fra hjem til arbejdssted og tilbage igen. Jeg tror, det ud fra en samfundsøkonomisk betragtning trods alt ikke ville være klogt at nedlægge DSBs nærtrafik, selv om man sikkert kan påstå med rette, at denne virksomhed giver underskud.

I bemærkningerne i betænkningen fra mindretallet er der redegjort for grundene til, at vi stiller ændringsforslaget, og jeg skal bare fremhæve her, at jeg finder, en nedlæg-

gelse af personbefordringen vil påføre beboerne unødigt besvær. Man skal en stor omvej for at benytte Pinen-Plagen. Det er dyrere, det er mere tidkrævende, og da det er unge og lønmodtagere især, som skal på arbejde på den ene eller den anden side af sundet, kan det godt blive økonomisk belastende at henvisse disse borgere til den anden færgeoverfart. Når man alligevel opretholder en godsfærgeforbindelse, finder jeg, at det måtte være muligt at finde en løsning, således at folk kunne få lov at slippe med disse godsfærger, og at man prøvede på at henlægge færgeoverfarterne for godsfærgerne til sådanne tidspunkter, hvor der var det største behov herfor, altså om morgenen, når såvel arbejdende som skolesøgende skal over sundet til Nykøbing Mors, og om eftermiddagen og om aftenen, når de skal hjem igen.

Det er de væsentlige begrundelser, som jeg finder er meget relevante, og de understøttes i stor udstrækning af henvendelser fra Sallingsund og Morsø kommuner. I henvendelsen fra kommunerne siger man:

„Dersom lovforslaget gennemføres i den foreliggende form, er det lige så indlysende, at en nedlæggelse allerede på nuværende tidspunkt af såvel jernbanestrækningen Skive-Glyngøre som færgeoverfarten Glyngøre-Nykøbing Mors, for så vidt angår persontrafikken, vil medføre overordentlige gener i en landsdel, der ikke nyder den allerstørste bevågenhed fra statens side med hensyn til offentlige aktiviteter, og som, selv om man erkender betydningen af den private færgeoverfart mellem Pinen og Plagen ved Sallingsund, ikke kan undgå at betyde mange forstyrrelser i den daglige transport — også for de mange mennesker fra Salling og Mors, der enten har deres arbejdsplads i Glyngøre eller skal gennemføre deres studier ved gymnasiet eller HF-kurset i Nykøbing Mors.

Kommunalbestyrelserne vil derfor finde det helt urimeligt, dersom persontrafikken på jernbanestrækningen Skive-Nykøbing Mors nedlægges, før Sallingsundbroen er en kendsgerning, og det skal anføres, at det netop var en forudsætning, når kommunerepræsentanterne fra egnen i sin tid fraveg ønsket om en kombineret vej-jernbanebro over Sallingsund, at den